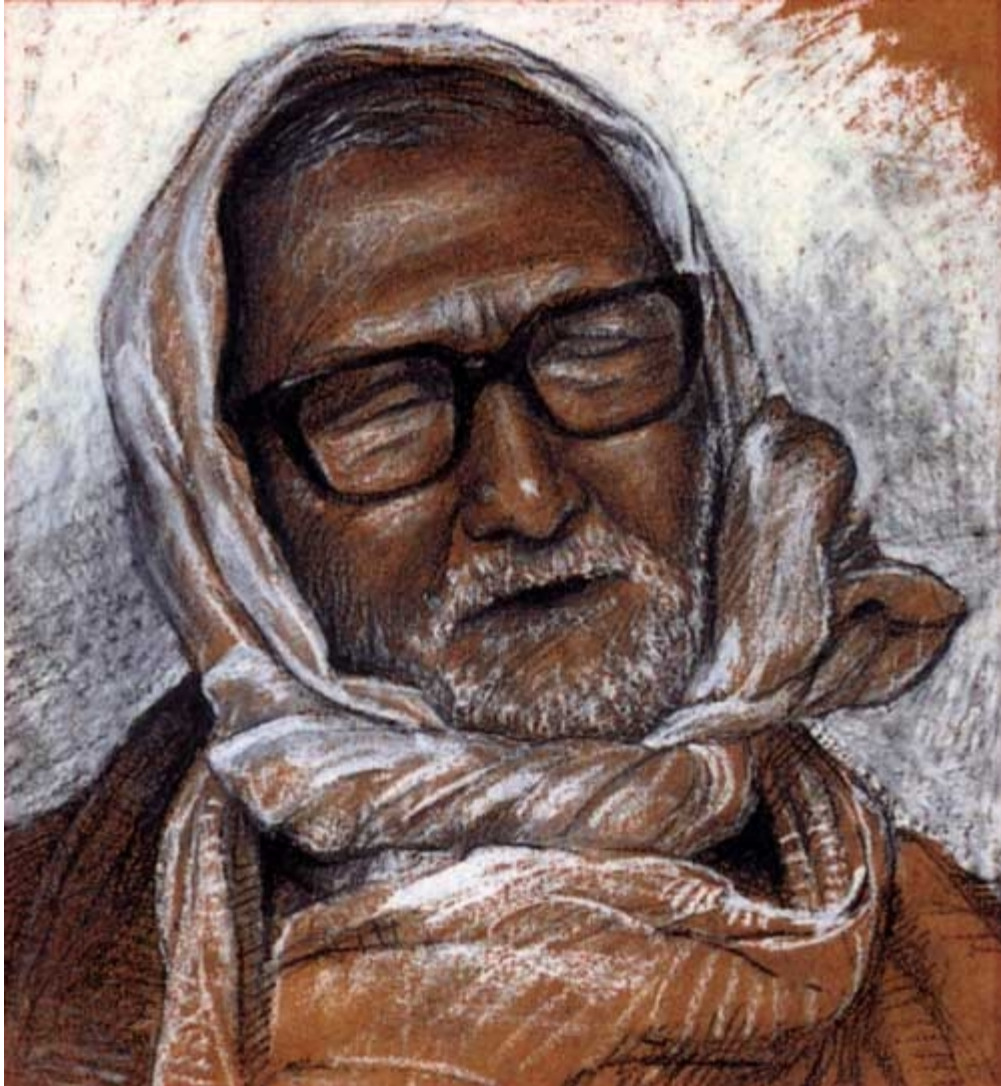

ВЪТРЕШНО УДОВЛЕТВОРЕНИЕ

от Шрила Б.Р. Шридхар Махарадж

Събрано от Махананда дас Бхакти Ранджан

Вътрешно удовлетворение

Предговор

Всеки от нас има необходимостта да преодолее усещането си за страдание причинено от съществуването ни в този смъртен свят. Разрешението е добре познато на онези специални души запознати с вечното духовно царство, способни да предават знанието за него на останалите. Настоящото издание е въведение именно към тези тайни, разкрити в книжката „Вътрешно удовлетворение“.

Падам в дълбок поклон пред моя Духовен учител Шрила Бхакти Ракшак Шридхар Дев-Госвами Махарадж, от чиито книги бе компилирана тази публикация включваща и най-новите избрани беседи с Него. Шрила Бхакти Ракшак Шридхар Дев-Госвами Махарадж е всепризнат водач на всички теистични школи и духовни личности на модерната епоха.

Неговото учение е изключително висше, но въпреки това той милостиво окуражава и напътства новодошлите да поемат по пътя на достижимата цел на живота ни, а именно изпълненото с радост безсмъртие.

Съществуват около двеста публикации от Неговата Мисия достъпни за света на повече от 12 езика. Много от тези публикации допускат, че читателят вече има известно познание по темите, включени в тях. Въпреки това, книжката „Вътрешно удовлетворение“ е специално подбрана, за да предложи въведение на всички искрено търсеци независимо от това дали вече имат познание по някоя от темите или не.

Настоящата книжка е публикувана в чест на стогодишнината на моя Шрила Гуру Махарадж с цел да бъдат разпространени все повече и повече съкровищата на учението му сред искрено търсещите души по целия свят. Като негов наследник и в качеството си на Президент – Ачария на световната Му мисия, за мен е огромна отговорност и разбира се щастие да разпространявам и възхвалявам това, на което ни учеше.

Отдавам почитанията си на Шрипад Махананда даса Бхакти Ранджан за създаването на книжката „Вътрешно удовлетворение“ като една от основните въвеждащи книги на нашата Мисия предназначени за широката общественост. Моята молитва е, че тази книжка съдържаща избрани текстове би могла да бъде духовна храна и нов живот за всички.

Смирено,
Свами Б.С. Говинда
Шри Чайтанйя Сарасват Мат, Навадвип
Благоприятният ден на Джагатнат дев Ратха Йатра

Първа част

В търсене на решение

Избрано от записани беседи на Шрила Бхакти Ракшак Шридхар Дев-Госвами Махарадж

Вътрешният принцип на живота е да спасиш себе си, да станеш безсмъртен, да преодолееш невежеството и да бъдеш щастлив.

Нашето съществуване е застрашено във всяка една секунда на мястото, на което живеем, невежеството заплашва да покрие знанието ни; винаги сме заплашени да бъдем погълнати от нещастията. Това са нашите постоянни врагове, нашите вродени врагове, които постоянно ни заплашват. Трябва да се борим с тях по научен начин и да открием как да се освободим от тях. Те застрашават същинското ни съществуване, същинското ни знание и същинското ни чувство за щастие.

Bhidyate hrdaya-granthís, chidyante sarvva – samsayah

ksiyante casya karmmani, mayí dreste 'khillatmani

(Шримад Бхагаватам, 11.20.30)

Когато намерим правилното решение всички въпроси ще изчезнат. Това, което е почти невъзможно и немислимо на този етап за нас като решение можем да получим от древно писание като Шримад Бхагаватам. Подобен етап е възможен, какво е това? *Bhidyate hrdaya-granthís*, това означава, че всички връзки в сърцето ще бъдат освободени.

Сърцето е изпълнено с различни привързаности. Обвързваме себе си с тази или онази идея, с хиляди идеи. Напълно сме обвързани с мисли като: „Аз харесвам това. Аз харесвам онова”. Но съществува специфичен тип познание, което може да се спусне в нас и да способства за освобождението на сърцето ни от всички тези привързаности при това изведнъж. Внезапно можем да открием, че много от нашите привързаности не са ни нужни следователно нека се освободим от всички тях. Те са наши врагове. Ние ги мислим за приятели и искаме да се обвържем все повече с тях. Скъсайте с тях, скъсайте с тях, скъсайте с тях! Те не са наши приятели, а всичките са наши врагове, следователно всички обвързаности на сърцето ни трябва да бъдат счупени, прекършени.

Bhidyate hrdaya-granthís: това е първият етап - да станеш свободен от обвързаностите на дейностите – карма. Следващото ниво е нивото на познанието, *chidyante sarvva – samsayah*: съществуват толкова много съмнения, съмнение след съмнение, но точно както мъглата изчезва, така всички съмнения ще бъдат разсеяни. Има такова ниво: позиция освободена от всички съмнения.

Упанишадите казват същото:

yasmín jnate sarvvaṃ idam vijñatam bhavati

yasmín prapte sarvvaṃ idam vijñatam bhavati

tad vijñanasva tadeva brahma

Изследването е хубаво нещо, но изследвайте като подходящ човек и по подходящ, научен начин. Търсете! Търсете специфично нещо, което се равнява на търсенето на всичко. Започнете да търсите онова нещо, което би решило целия ви проблем. Да тичате по това или онова, по различни желания А, Б или В, прекратете всички тези луди идеи. Тичайте само след онова нещо, което ще задоволи изцяло всичко във вас. Това е възможно.

Yasmín jnate sarvvaṃ idam vijñatam bhavati -ако ние знаем тази изходна точка бихме узнали всичко. Ако достигнем това нещо, всичко ще бъде постигнато. Възможно ли е това? Да, възможно е. И когато достигнем такава вяра, тогава тя е истинска: това е *sraddha*.

Да, това е възможно, защото съществува общовалидна истина. Ако узнаем това, всичко ще познаем. Ако вземем това, всичко ще бъде наше. Така че, ако искате да бъдете ученик, изучавайте нещо с абсолютни качества, цялостни, не отделни късове. Търсете цялото, концепцията за цялото. Това би ни довело до разбирането за една управляваща полярност, до единство, до постоянността на цялото: би ни довело до идеята, че цялата ни концепция е ръководена и напътствана от една позиция. Единствен в цялото Той е неговият Господар и ако аз се запозная с този Единствен то би следвало, че ще познавам и цялото.

Трябва да търсим този Господар на съзнателно ниво. Почти всичко зависи от съзнанието ни. Външните усещания и възприятия ни -всичко това зависи от съзнанието, което притежаваме. Нещо, което обозначаваме е такова посредством възприятието ни за него чрез очите ни, устата ни... Всичко, до което се докосваме в този свят е сбор от възприятия, усещания и всичко това се основава на съзнанието. Следователно ние трябва да търсим Господарят, Кралят на съзнателния свят. Нямаме друг ангажимент в този земен свят освен да търсим първопричината на всичко. В различните степени на живота ни съществува градация на тази причина, издигане достигащо земята на красотата и любовта. Трябва да се оттеглим от тук, да се върнем обратно вкъщи, да се завърнем при Бога. Да се върнем при Центъра на всичко. Вкъщи – не само в съзнанието си.

Съзнанието е само част от пътя. Точно както тръгвайки на дълго пътешествие ще срещнем толкова много хостели по пътя, така и съзнанието е спирка по пътя за страната на любовта и красотата – земята на Кршна. Необходимо е първо да преминем към съзнанието и след това да стигнем до сладостта, до ананда, до раса. Властта е в ананда, не в съзнанието. Съзнанието е само основата, но това за което всички жадуваме е щастието, екстаза, ананда, раса. Раса, красотата е властващата и тя може да насити нашия вътрешен копнеж, който не може да бъде задоволен посредством знанието, гийана, нито посредством съзнанието ни. Съзнанието не е

всичко. Какво да говорим за тази материална енергия щом като дори съзнанието не може да задоволи вътрешното ни изгаряне и копнеж. Този вътрешен копнеж е за удовлетворение, щастие, любов, красота и милост. Истинският анализ на сърцето ни ще ни доведе до това, че всички търсим сладост, раса, но се лутаме в различни посоки дирейки тази раса и всеки път се завръщаме неудовлетворени, сякаш зашлевени дори. Отиваме да търсим раса, но като ударени се връщаме обратно. Скитаме се безцелно и безкрайно под влиянието на външната си природа. Скитаме се където ни видят очите, но не намираме това, което търсим.

За щастие ангели от по-високо равнище ни намират. Посредством много начини независимо дали ние самите разбираме това или не, те ни зареждат със специална енергия, която ни кара да пожелаем това: „Аз трябва да се върна вкъщи, да се завърна у дома!“ Те ни казват ,че това е нашия дом и че нашето щастие се корени във връзката с тази форма на живот. Трябва да се върнем там. Това е посланието на Кршна съзнание и това е земята на Врндаван – най-щастливото владение, това е най-просторната равнина, която обхваща всичко. Този свят е не просто частица, този свят е незначителен атом от безкрайния океан на сладостта и блаженството. Всичко може да бъде приспособено тук. Това не е идолопоклонничество, нито хипнотизиране, нито пък сантиментализъм.

Втора част

Виждане за Добротата

2.1

Основният съвет на Риг Веда, първата Веда, спусната от по-висшия свят към нашия е „Първостепенната задача за всички вас е да разберете, че съществува по-висш свят и това „висш“ означава ниво на съзнанието. Вашата най-висша идентичност е в рамките на това съзнание и трябва да приемете този по-висш свят за свой подслон. Ще живеете и ще се изкачите до там. Това е генерална промяна. Тук вие сте в страната на експлоатацията, но там е земята на служенето. Там ще трябва да мислите за служене. Това ще ангажира съзнанието ви. Този свят е по-висш от това, до което сте се докосвали до сега.. Искате ли тази връзка? Или предпочитате да сте цар в ада отколкото слуга в рая? Какво точно искате? Преценете и елате по-нататък. Може пред вас да е перспективата да имате всичко включително и Кршна, Абсолюта. В противен случай ще ви се наложи да се въртите отново в този свят във всичките 8, 400,000 вида”:

jalaja navalaksani sthavara laksa-vimsatih

krmayao rudra-sankhyakah paksinam dasa-laksakam

trimsal-laksani pasuah catur laksani manusah

(Вишну – пурана)

„Съществуват 900,000 водни вида, 2,000,000 неподвижни, 1,100,000 червеоподобни, 1,000,000 птици, 3,000,000 животни и 400,000 човешки вида.”

Това са 8,400,000 вида същества на Земята, през които ти ще трябва да преминаваш в този свят на действие и реакция. Ти трябва да избереш и преосмислиш своя път. Искаш ли да бъдеш част от един свят на безсмъртие? Искаш ли janma-mrtyu-jara-vyadhi (раждане, смърт, старост и болест) или искаш безсмъртие, вечен живот? Ако искаш безсмъртие ще трябва да платиш за билета към тази посока. Ще трябва да си вземеш виза. Ще трябва да се подготвиш за решително начало.

2.2

Diviva saksur atatam...marisyeti, pasu-buddhim imam jahī: „И така, приключи с това животинско съзнание, че ти си плът и кръв. Не! Ти не си ограничен до плът и кръв, ти си съзнателна единица и няма да умреш. Ти не си част от този гинещ свят, където всичко ще умре съгласно своята погрешна идентификация. Това е насилие над теб: „трябва да умреш, да станеш безсилен, трябва да се родиш и да страдаш от болести” – но всичко това са погрешни идентификации с тялото ти. Това е животинско съзнание: съзнание, че си животно. Но ти не си това. Ти си осъзната единица, ти си дух, ти си душа.”

Не само че душата е безсмъртна, не само че Бог съществува, не само че Той е Абсолютът, който разпределя всичко добро и зло, но ние самите сме част от съзнателния свят. Така pasu-buddhim imam jahī означава – отдели себе си от тази лудост, от това погрешно схващане и фалшива идентификация с този материален аспект, който е резултат от деградирания ти живот. Възвърни си славната позиция на душа. Как е възможно това? Ти си tatastha (маргинален) по природа и не можеш да разчиташ само на себе си. Необходимо е да имаш подслон -или светски в своята светска идентификация, или над това, трябва да имаш подслон над главата си. О, tatastha jīva, ти трябва да намериш подслон в страната на Swarupa sakti, окончателната земя.

2.3

Съгласно резултатът на собствената ни карма ще бъдем поставени в определена среда и е необходимо да започнем духовния си живот от там, където сме поставени; трябва да започнем работата по борбата с всички самскари (светски тенденции) включващи ограниченията , в които живеем. Tat te'nukamram susamiksamanaḥ. Не само, че би трябвало да живеем в настоящата си позиция без да се оплакваме, но нещо повече, трябва да я смятаме за напълно необходима, за да се възвисим по пътя. В този смисъл трябва да приемаме всяко нещастие, което идва към нас като Милост от Бога. Трябва да съумеем да възприемаме нещата по позитивен начин, да имаме виждане за доброта спрямо нас: „Това наистина ми е необходимо. Не може да има грешка в преценката на Бог. Това изпитание ми се праща само единствено за мое добро. Да издържа, да се сблъскам с него и да го преодолее е моят шанс да напредна в този живот.. Това изпитание ми се дава от Кршна, за да подпомогне моят напредък.” В Шримад Бхагаватам сме съветвани да посрещаме всички злощастни обстоятелства по този оптимистичен начин. Тогава много лесно и бързо ще преминем тези стени на погрешното разбиране, на майа и ще бъдем свободни дори повече -ще участваме в Кршна съзнание, животът на предаността.

2.4

Tat te-nukamram susamiksamano bhunjana evatmakrtam vipakam: „Каквото и нежелано да ми се случва то е резултат от моята предишна карма и по добрата воля на Върховния тази предишна

карма ще свърши. Ще бъда облекчен. Ще ми помогне да Му отдам висше служене. Това е съветът на Шримад Бхагаватам. Не влизайте в конфликт със заобикалящата ви среда. Опитайте се да се приспособите към нея; поправете собственото си его. Всичко си е наред.

Егото ви изисква някакъв комфорт от средата. От това идва затруднението ви. Отвън няма никакво затруднение, никакво неразположение; но вътре вашето его създава този проблем. Това фалшиво его трябва да се стопи и когато това стане течен нектар ще те залее и ще те постави на най-висшата равнина там, където не би могъл да се оплачеш. Гладкото движение, движението, изпълнено с чувства от най-фундаменталната равнина: ще откриеш себе си, душата си стоящ и вървящ по тази равнина. И фалшивите приятели-обстоятелствата, за които мислим, че са наши приятели, но всъщност са фалшиви-всички те ще се оттеглят.

Това е nirguna, безпричинният прилив на благополучие, най-основното нещо в Абсолютната равнина. Това е чистото Бхакти. Бхакти означава seva – служене, божествено служене. Това е безпричинна вълна. Най-дълбоката вълна, най-дълбоката вълна на най-дълбоката равнина. Това е безпричинно и неустойчиво. Това е без начало и без край. Вечен прилив. И само душата ми може да се свърже с това ниво и да живее в хармония там.

Katha ganam natyam gamanam. В Шри Брамха Самхита е казано: „Всеки разговор е сладък като песен, всяка разходка и движение е сладко като танц.” Всичко е сладко. Това е равнина на хармонично движение. Това е Врндаван. Ние трябва да се върнем в този дом.

Трябва да скъсаме с духа на колонизация в тази чужда земя, да се разделим с експлоатацията. Защото за целта на експлоатацията трябва да колонизираме този материален свят и в следствие на това ние страдаме. Всички була трябва да бъдат премахнати и истинското ни аз, най-изящното ни аз трябва да излезе на повърхността. Вътре в това грубо и немирно его има едно по-фино и деликатно его, душа: и то е дете на тази земя.

Трета част

Щастие в по-висш смисъл

3.1

Защо щастieto ни се изплъзва? Независимо колко имаме, винаги искаме още. Това е природата на всеки от нас във всички сфери и посоки на живота. Как тогава ограничените материални обекти и тленното тяло или интелектуалното удоволствие могат да утолят нестихващите ни копнежи? Докато сме заети да търсим щастieto в материалната равнина, всички наши усилия и стремежи са обречени на пълен неуспех. Съответно на собствената си природна ограниченост, материалните обекти и цели не биха могли да задоволят безкрайните ни търсения. Единствено и само ако търсим красотата и щастieto на духовна земя, само там ще можем да се надяваме да успеем в непрестанното си търсене на вечно щастие.

Бог е винаги тук, дори и в най-трудния период на живота ни. Той чака, чака, за да ни помогне. Ние просто трябва да вдигнем очи и да видим Неговата милост с цялата си искреност. Той е навсякъде и просто чака: „Момчето ми, погледни Ме. Не взимай толкова на сериозно тази среда около теб, Аз съм тук, много близо до теб. Трябва само да изместиш погледа си настрани, трябва да оставиш съзнанието си да погледне извън тази среда. Погледни навътре и ще Ме откриеш там. Погледни нагоре. Ти гледаш надолу и търсиш комфорт и сигурни слуги, но ако се огледаш за нещо съществуващо над теб ще Ме откриеш там. Погледни нагоре. Не гледай надолу търсейки хора, които да ти служат.”

Ти искаш да станеш господар и за това търсиш свои слуги, които да извършват неща за теб, за да ти служат. Поеми точно в обратната посока, стани слуга и търси своя Господар, своя Бог, тогава ще бъдеш издигнат и възнесен до по-висша земя. Ако искаш да живееш в по-висша земя ще трябва да служиш. Ако искаш да бъдеш Господар тогава трябва да отидеш в пониската зона, там, където можеш да бъдеш такъв. Това не е нито преувеличение, нито въображение, това е нещо действително. Можеш да се наслаждаваш само с тези, които са в пониска позиция. И така, в опита си да се наслаждаваш, посредственото общуване става неизбежно. Само и единствено ако се подготвиш за по-висше служене ще имаш възможността да влезеш във връзка с по-висшата позиция на душата си.

Жертва – чрез саможертва ще отидеш по-нагоре; с желанията си за наслаждение отиваш надолу. Трябва да разберем какво е експлоатация и наслаждение и какво е по-висше служене. Божественото служене е чисто и в това служене също има чиста радост и екстаз. Чрез даване ние се превръщаме в победители, а чрез взимане и експлоатиране сме единствено губещи. Тази реална истина трябва да бъде разбрана. Някои могат и да намират повърхностно удоволствие като изтръгват неща от останалите, но всъщност е доста съмнително дали резултатът от тези дейности ще бъде много добър: „Реакцията от това действие ще се върне обратно към мен и ще ме атакува.” Опитваш се да си осигуриш наслаждение като експлоатираш откраднати неща, но големите дарители също се радват на щастieto раздавайки благотворителност. Съществува голяма разлика между тези два вида щастие и ние трябва да ги различаваме.

В различен план има много концепции за щастие и е необходимо да извършим съпоставка по отношение качествената разлика на доставяното удоволствие. Трябва да сме осъзнати за различните измерения в живота си. Живот преминаващ във висше служене е божествен живот. И там е Абсолютът – Бог. Всичко е за Него. Всичко тук е за Негово удоволствие.

Но по какъв начин можем да имаме божествен живот? Кое е светско? И кое божествено? Трябва да открием разликите между двете, трябва да ги разграничим. Трябва да ги изследваме, за да разберем какво е божествен живот и да го приемем. Какво е Бог? Бог не е някой, който задължително ни снабдява с нещата, които пожелаем. Ако съм болен, аз не се моля: „Господи, моля ти се излекувай болестта ми!“. Ако съм беден, не бива просто да се моля: „Господи, дай ми пари!“. Такава користна връзка не е много щастлива, но все пак има някакъв смисъл, защото най-малкото съществува убедеността, че някъде там има една свръхприродна сила и че Той може да прави чудеса. Но въпреки това много по-добре е да искаме Бог без да очакваме от Него разни светски неща. Трябва да искаме Бог, който е източникът на цялото изобилие и не бива да искаме нищо друго, което смятаме за ценно. Необходимо е да зависим от Неговата воля: ” Господи, дай ми това, което е добро. Аз съм несвършено същество и не зная кое е добро и кое е лошо. Моля ти се дай ми това, което смяташ, че е добро за мен.” Това е доста по-добро от това да му се молим за материални блага.

Но най-доброто е да приемем подслон в непримесено служене към Върховния: „ Искам Теб, Господи мой, нищо друго.” И каква би била нашата връзка с него? Служене. „Искам единствено да ти служа.” В началото може и да си мислим, че търпим неудачи, но в крайна сметка ще спечелим. Очевидно ние отдаваме себе си, жертваме собствените си егоистични интереси, но в най-фин план ние печелим именно по този начин. Тази изконна истина трябва да бъде оценена по достойнство. Това не е нито догма, нито сляпа вяра. То се основава на по-висши причини, които нямат нищо общо с предубеденост.

Нашият живот е незадоволителен, а ние искаме удовлетворение, в това няма никакво съмнение. Но за какъв тип удовлетворение трябва да копнеем и търсим? Знаем много добре, че сме в положение на нужда, липса и в същото време жадуваме да преодолеем тази празнина и да получим удовлетворение. Няма никакво съмнение, че това се отнася до всеки. Но как да извършим прогреса от неудовлетворителното си съществуване до живот пълен с удовлетворение. За да направим това, трябва да търсим Бог. Нека Го потърсим.

ЧЕТВЪРТА ЧАСТ

Най-щастливата форма на живот

4.1

Абсолютната любов и очарование ни следват винаги и навсякъде. Никой не може да го отрече. Никой не може да каже: „Аз не искам любов.“ Това е толкова универсално за всички ни. Някой може да каже: „Не желая никаква величественост, никаква сила“, но: „Аз не искам любов“ – никога. Понякога някой може да отиде дори по-далече като каже: „Не искам справедливост“. Възможно е. Разбира се, това по-скоро би било изключение, но все пак би могло да бъде изречено: „Не искам справедливост. Чрез нея този човек може да пострада. По-скоро нека аз да страдам, но този човек да бъде пощаден.“ Точно както Исус Христос казва: „Татко, прости им, защото те не знаят какво вършат.“ С тази молитва, Бог Исус измества справедливостта настрана: „Не, справедливостта може да продължи по този начин, нека аз да бъда страдащият.“ Можем да поемем риска да пропуснем справедливостта, но не можем да отбягваме любовта. Можем да се откажем от всичко, но от любов и за любов. Ако имаме очи да видим, тогава бихме могли да видим, че само за тази любов, према, можем да се откажем от всичко в този свят. Колко безценно значи е това нещо? Махапрабху и Шримад Бхагаватам дойдоха с това послание.

4.2

Бог приема формата на Кршна в страната на любовта и това е най-основното и най-фино ниво сред цялото пъстро творение. Затова елате на това ниво, опитайте се да проникнете в това ниво, където Бог е Кршна и където личната му обител е Врндаван. Някакси се опитайте да влезете в досег с тази земя и там ще откриете най-голямото щастие на живота, най-щастливата форма на живот.

Милостта е по-красива от справедливостта. Не може и да помислим да обвиняваме духа на справедливост, но в същото време не можем да отричаме, че съществува милост отвъд справедливостта. Но този, който успее да прояви милост над справедливостта трябва да има същата сила, за да бъде способен да компенсира по същия начин. Бог има такава сила да компенсира. Кршна е такъв аспект на Бога. Той може да дава милост чрез любов и чувства и по всякакъв начин ние искаме да живеем в такава среда. Махапрабху дойде, за да ни покаже към какво трябва да се стремим и какво да желаем. И Шрила Бхактивинода Тхакур казва: „Съвсем скоро интелигенцията на света ще разбере, че това е най-висшата концепция, която може да бъде постигната от всички човешки същества, както и че това е най-висшето в сравнение с всяко друго нещо в цялото творение. Интелигенцията не може да бъде обърквана и заблуждавана дълго с толкова много други предложения претендиращи да са най-висшето благо, които обаче успяват да дадат само частични постижения. Много неща съществуват в религията като такива, които ще дадат най-висшето решение в живота ни, но това което Махапрабху ни донесе много скоро ще бъде разкрито от интелигенцията на света и всички ще се съберат под знамето на Шри Чайтанйадев и ще възпеят вечната слава на Махапрабху и Кршна.

4.3

Удовлетворението на сърцето ни е в Кршна концепцията за Абсолюта. Той е Богът на любовта, красотата, екстазът и щастието. Това е най-съкровената потребност на всеки един от нас. Шри Чайтанийа Махапрабху казва: „Отивай право във Врндаван с този специален влак. Не прекъсвай пътуването си никъде, защото това само би било загуба на време и енергия.” В допълнение Той казва: „Когато и да срещнеш, дай му Кршна съзнание. Това е сякаш се намиращ в измъчвана от глад страна, когато и да срещнеш там ще му дадеш малко храна, за да го спасиш, но това тук е стотици пъти по-спешно - така че ти трябва да инжектираш Кршна съзнание. Кажи им: „Любящият Бог е точно над главата ти, Той вижда всичко, ти само трябва да се свържеш с Него и Неговите отдадени. Неговите отдадени са много, много нежни и великодушни. По някакъв начин се свържи с тях и се опитай да се прибереш обратно вкъщи. Тук и никъде другъде е твоят дом. Твоето вкъщи е само тук.”

Като пример един луд мъж може да се лута тук и там, но ако бъде излекуван от лудостта си ще тръгне право по улицата, водеща към дома му. Той не би продължил да се лута по улицата за своя дом. Той не би продължил да се лута безкрайно по тази улица като нехранимайко, би продължил право към дома, за да удовлетвори както себе си, така и онези, които са му скъпи...онези, които го пазят.

4.4

kīm pramattasya bahubhīr, parokṣair hayaṇair iha

varam muhurtam viditam ghatate sreyase yatah

(Шримад Бхагаватам 2.1.12)

„Неусетно минават много, много години напразно в живота на човек отдал се на светските наслади. Ако само за миг можеше да разбере колко ценно време губи, той щеше да стане сериозен в търсенето и придобиването на вечната си благодат.”

Тук, Шукадева Госвами казва, че един миг е достатъчен, за да разрешиш целия проблем на живота си, ако бъде правилно използван в садху – санга. На всяка цена се опитайте да оползотворите възможността за садху-санга, общуването с отдаден на Кршна. Какъв е смисълът да живеем години наред ако сме неосъзнати по отношение на собствения си интерес. Един единствен момент използван правилно е достатъчен, за да разреши целия проблем на живота ни, поради който се скитаме вечно на тази планета. Трябва да се събудим за собствения си интерес, не трябва да го пренебрегваме. Шри Чайтанийа Махапрабху дойде, за да ни посочи нашия истински интерес с думите: „Ти не познаваш собственото си сърце. Ти си чужденец по отношение на собственото си сърце и неговите желания. Съществува съкровище дълбоко в сърцето ти – опитай се да го откриеш: премахни чуждите неща и ще откриеш, че твоето сърце е храм на Кршна. С помощта на подходящо ръководство, потърси своето сърце и ще откриеш, че Кршна е там. Това не е странно и чуждо нещо за теб. Всяко сърце е храм на Бога. Това е твоето вкъщи, това е твоят дом. Върни се при Бог, върни се у дома.”

Пета част

Да се трудиш от любов

5.1

Идеята, че трябва да се трудя, за да живея е много нечестна. Аз трябва да живея, аз трябва да се трудя; това е много нечестно. И така, древните учени търсят място, където можем да живеем без да се налага да се трудим, където можем да живеем лесно и без болка. Те започват кампания по откриването на такова място. Понякога *naiskarma* (живот без карма) получава голямо одобрение в обществото. Всички искат да съществуват без проблемите на труденето. По този начин капиталистите използват компютри и толкова други машини на мястото на човешката работна ръка. Трудът на хората е едва ли не толкова неуместен, че капиталистите искат да го елиминират.

Древните учени понякога са прекалено заети, за да търсят социална позиция за всички души, посредством която всички ще могат да живеят без труд, без карма: *naiskarma*. Те дори мислят, че себе-реализацията, атмарамата може да бъде постигната чрез пълно оттегляне. За да подкрепят тази концепция те считат, че Буда и Шанкара са дошли за да посочат, че съществува етап на Самадхи – подобно на това, което ние чувстваме в звукова медитация. Те описват, че ако успеем да достигнем тази равнина, където не съществува трудене ще бъдем щастливи и няма да имаме никакви проблеми на това място. Шукадева Госвами се съгласява: „ Да, *naiskarma* също се открива тук.” Но в Шримад Бхагаватам той разкрива нов аспект на *naiskarma*: „ Вие казвате, че трудът е болезнен по своята същност, че работата е нещо, което е пилеене и загуба. Казвате, че трудът е напразно хабене на енергия. Но сега аз възнемерявам да ви дам един идеал за живот, където няма никаква загуба. Вие ще се трудите, но без загуба и пилеене на енергия.

5.2

Служенето на Бога не е просто труд. Това е нещо, което даряваш, оказваш подкрепа. То не изчерпва жизнеността ти, а ти дава още и още от нея. То дарява с живот. Чистото служене е даряващо живот, не отнемащо живот; служенето на Бог не е унищожавашо жизнеността ти, а напротив доставящо нова и нова жизненост. Във вечното царство е точно обратното, особено в Голока, където всичко е служене и труд от любов. Без трудене обитателите на Голока биха смятали себе си за постепци, но когато са ангажирани в служене те приемат себе си като добре нахранени. Служенето е като храна. Служенето не е изчерпващо; то не убива. Следователно нашият стремеж не би трябвало да е толкова към знание, да научим всичко, но по-скоро трябва да е насочен към това как бихме могли да използваме себе си най-добре в името на най-висшата задача: служенето.

5.3

Служене, служене, служене. Не се страхувайте, че служенето ще изчерпа енергията ви. Служенето е даряващо с живот. То ще ви даде така необходимата ви храна. Служене.

5.4

Ние трябва да разберем, че да сме слуги на Кршна е най-достойната позиция. И всичко, което е срещу този идеал е духовна нищета. Единственият стандарт на всеки джентълмен е да

разбере и приеме позицията си на подчинен на Абсолютната истина. Да признаеш това, което е правилно и истинско и на тази основа да напредваш в живота си не е посредственост. Да разбереш присъщата си позиция и задължения и да ги изпълняваш – това е животът на един джентълмен; да приема истината. Онова, което се счита за посредствено и ненужно за нас ще бъде отстранено много скоро. А това, което наистина е за наше добро ще се увеличава. В момента вие живеете с една подправена концепция за собствения си живот. Умът, интелигентността и експлоатацията на различните видове енергии -всичко това е фалшиво. Така че всичко подправено и фалшиво трябва да бъде премахнато от вашия живот. Това ще ви пречисти и истинското ви „аз“ ще се покаже на повърхността в цялата си чиста прослава и в един миг ще откриете, че сте в много щастлива връзка със Свръхдушата, със Свръхпознанието. Ще преминете към чистото знание – чисто, лично познание с всички негови аспекти и систематично съществуване.

От каквото и да сте привлечени сега в този светски живот, то ще бъде трансформирано. Чистата емоция, чистото чувство ще се разкрие пред вас. В настоящето вашите емоции и чувства, любовта ви не са насочени в правилната посока, но те ще намерят своето подходящо място и присъща позиция. Специалната съставка е, че ще имате истинско място и позиция, където способностите ви за любов и привличане ще намерят специална подкрепа, истинско място, до достигането на което ще бъдете ръководени. Това е предаността.

Шеста част

Пределът, който ни води у дома

6.1

Предаността е над всичко. Шаранагати, отдаването е най-висшата собственост на всеки от нас. Да Му се отдадем и Той може милостиво да разкрие Името си пред нас, тогава ще бъдем способни да Го познаем.

В Упанишадите е казано: *yam evaisa vrnute tena labhyaḥ*: „Пред когото Той избере да се разкрие, той ще може да Го познае“. И обратно, никой не може да Го познае и разкрие без Неговата воля. Той държи изключителните права за това да не бъде разгадан от този или онзи. Той е толкова високо, Той може да направи това. Ако Той не пожелае да се разкрие, никой няма да може да Го познае -когато и да пожелае да покаже Себе си пред някого, Той може да го направи. Това е Неговата позиция.

По препоръка на неговия Гурудев Девариши Нарада, писанието Шримад Бхагаватам беше дадено от Ведавйаса като заключение на неговото учение. След като дава Ведите, Упанишадите, Пураните, Махабхарата, Бхагавад Гита и т.н, последният подарък на Ведавйаса в света на писанията беше Шримад Бхагаватам. И посланието на Шримад Бхагаватам е, че красотата е над всичко – не знанието и справедливостта. Милостта е над справедливостта. Чувства, любов, красота, очарование, хармония – тези неща са над всичко останало и тази абсолютна концепция за окончателната реалност е в схващането за Кршна.

Красотата е над знанието и силата. Знанието е над силата, а над знанието е красотата, очарованието, любовта. Това е най-висшето. Шримад Бхагаватам отбелязва: *krsnas tu bhagavan svayam*: „Кршна концепцията за Бог е най-автентичното схващане за Абсолюта”. Това е първото нещо, което отбелязва Шримад Бхагаватам: „Бог като Красота е над всичко останало. А под него е благоговението, почитта, силата и др.”

Махапрабху Шри Чайтанйадев подчертава: „Вървете към Красивия, към Красивата Реалност – Той е вашето най-висше достижение. Не копнейте нито за сила, нито за знание, но жадувайте да служите на Красивия и тогава ще бъдете приети и ще ви бъде даден достъп в страната на Красивия.” Това е най-висшата реализация. Не хабете енергията си като се ангажирате в преследване на други цели, вървете право напред – *jnana – sunya-bhakti*. С помощта на садху – санга вземете името на Бога и вървете право напред към Кршна концепцията за Бога. Кршна съзнание е нашето най-голямо постижение и това ни е дадено от Чайтанйа Махапрабху и Шримад Бхагаватам.

Шри Чайтанйа Махапрабху препоръчва: „Не си губете енергията за нищо друго. Използвайте я във връзка с Кршна концепцията за Бога.”

Така че ние се опитваме да напредваме по тази линия и същевременно молим своите приятели да прегърнат този начин на живот. Удовлетворението на живота за всяка част от съществуването може да бъде открито именно тук.

Вървете към всеобщото добро. Където и който и да сте това няма никакво значение. Поемете курс право към Кршна съзнание. Това е най-висшето удовлетворение в живота на всеки един. Трябва само да обърнете лицето си към Него и да вървите и този Сладък Абсолют, Шри Кршна ще ви приветства с добре дошъл. Това е посланието на Гаудия Ваишнавите.

Шрила Рупа Госвами описва Кршна по един научен начин: *akhila-rasamrta-murttih*. Нашите сърца копнеят за удовлетворение и щастие по различен начин, но Той е средицето на раса, вкусът на екстаза. Всички видове раса са в Кршна и Той е олицетворението на всяка една от тях, така че всеки трябва да открие сам мястото си при Него и никъде другаде. Той е Кршна -*akhila-rasamrta-murttih*. Цялата наша необходимост от удовлетворение е олицетворена от Него. Само Той може да каже: „Откажи се от всичко и ела при Мен, няма да съжаляваш. Ти ще откриеш своето най-върховно удовлетворение.” Никой друг освен Него не може да изрече такова нещо на кое да е място. Само Кршна казва това и Махапрабху го подчертава: „Отиди директно там, не върви по никакъв друг път, върви право напред към Кршна съзнанието – това е твоят дом.”

6.2

Това е и лесно, но и трудно. Лесно е, защото е наша вродена склонност. Това е домът ни. Но сега сме доста далеч от този свой дом. Това е моят дом, така че у мен има надежда, че някой ден все пак ще мога да го доближа, това е моят дом и аз не искам да открива удовлетворение никъде другаде, аз трябва да отида там, но съм много далеч от този домашен уют. Това е трудността – аз загубих тази земя.

6.3

Простотата е първото качество. Ако наистина си простосърдечен, искрен тогава не би могъл да не дойдеш автоматично при подслона на божествените лотосови нозе на Махапрабху, Шри Чайтанйадев. Това е толкова просто и естествено. Любовта е простата истина, която би

трябвало да привлича всеки. Дори повече от обикновената любов, Божествената любов ще привлече всички нормални хора, не би могло да бъде по друг начин. Необходимо е само да бъдеш простодушен и непредубеден. Контрастите, противоположностите са единственото нещо, което ни държи надалеч от дома, от Бог, в противен случай бихме открили планетата на вселенската любов. А „вселена” не означава само една отделна част, а цялото. Любовта идва от Абсолюта. „ Съществува ли такъв глупак сред всички смъртни в този свят, който да не боготвори и обожава Него, когото боготворят дори и безсмъртните? Би било много странно, че изобщо може да съществува такъв човек, който би отбягвал такова обожание само за да понася вечните страдание на смъртния.”

6.4

Acintya-bhedabheda. Всичко е по Неговата воля и най-голямото приключение е да търсиш Кршна, да търсиш корена на цялата безкрайност. Необходими са ни достатъчно кураж и подготовка, за да застанем лице в лице с риска. Да отидеш да изкачваш и изследваш Северния Полюс или най-високия връх на Хималаите е дейност, при която се нуждаеш от много смелост, подготовка за рисковете, а какво да говорим за необходимия кураж да откриеш Абсолютната причина на всичко, което ни заобикаля. Нужна е вътрешна смелост – духовна смелост е нужна. Трябва да имаме смелост в душата си и увереността на дълбоката вяра. Трябва да разберем благородния характер на вярата вътре в нас. Без електричество не бихме имали връзка с луната и другите планети. Ръцете и очите ни не биха имали съприкосновение там. Вярата може да ни свърже с най-далечните неща. Всички останали способности се провалят в това. Вярата е съществена по пътя, тя не е част от илюзорния свят на ума. Целият ни ум е една измислица: той е източник на заблуди. Вярата не може да бъде открита там. Вярата е функция на душата.

Ние дори не можем да видим какво е вътре в тялото ни без помощта на определени за това апарати. Чрез вяра, *sraddha*, душата може да достигне и види по-висш свят. Чрез вяра можем да достигнем най-висшето, най-благородното нещо, не чрез ръцете си, нито чрез помощта на каквито и да е светски елементи.

СЕДМА ЧАСТ

Страната на Красотата

7.1

„ Там, където всяка дума е песен, всяка стъпка е танц, а флейтата е най-скъп другар..” (Шри Шри Брамха – самхита)

Всяка дума е песен...но това е не е звукът на тази планета. Това е от един друг свят, един различен свят, който е толкова мек и нежен, толкова сладък, толкова завладяващ сърцето. Това е свят, в който подходящото поведение се случва по най – сладкия и хармоничен начин. Всяка дума е като песен (*kathha gaman*). Всеки момент е сладък като танц (*natyam gamanam ari*). Описано е по този начин. Всичко е наситено с най-висша степен на красота. Това е страната на красотата – там всичко е красиво. Всичко е белязано от допира на божествената красота.

Основната причина за това е очарователна, привличаща и покоряваща душата и сърцето, „Спри!”

Съществува страна на такова битие, нашият стремеж е именно към такъв живот (radhika-madhavasam). Ние трябва искрено да поощрим идеята, да почувстваме привлекателността на живота в такава страна, където всичко е музика.

7.2

Това е Врндаван. Врндаван е толкова приятелски, толкова сладък, толкова близо до нас и такъв доброжелател за нас. Ние сме си у дома там – сладък, сладък дом. (Svarupe sabara haya, golokete sthiti): в най-съкровената си и вътрешно-присъща същност ние сме част от тази земя. Сега трябва да излезем и разпръснем цялото си съзнание над повърхността. Покривало след покривало, след покривало -имаме толкова много пластове и всички те са пресъхнали. А същината, духът ни, той е вътре. Премахвайки тези покривала на тялото, на ума, на освобождението, на Вайакунтха – тогава ще мога да вляза в страната на Враджа. Врндаван живее в мен ако откривам своите приятели навсякъде. Те са мои приятели и роднини и те биха ми дали все-удовлетворяващото преживяване, целият екстаз. Махапрабху дойде с тази новина за нас: „О, вие сте деца на онази земя; защо страдате тук, мои деца? Защо страдате? Amrtasya-putrah: вие сте деца на онази страна, а страдате толкова много ходейки в тази пустиня? Защо е това? Елате! Оставете този отровен, самоубийствен чар. Това очарование, очарованието на майа, очарованието на неразбирането -то е пагубно за вас. Оставете този повърхностен чар. Той е отровен, като вещица е. Тази вещица ви омагьосва тук и ви запленива. Елате с мен! Аз ще ви отведа в истинския ви дом, който е толкова сладък!” Най-общо това е посланието на Шри Чайтанйя Махапрабху и Шри Нитйананда Прабху.

7.3

Това би трябвало да е посоката на живота ни, нашата жадувана цел. Шримад Бхагаватам ни казва това. Вкъщи, в това сладко, сладко у дома. Вие сте деца на онази земя. С една дума, това е целта.

Защо това е най-висшата цел? Защото това е вашият дом. Svarupe sabara haya, golokete sthiti. Тази дума: „у дома” е достатъчна, за да ви привлече. Вие се скитате в чужда земя, но там е вашият дом. Вие ще усетите домашния уют там и не бихте били способни да го отречете. И така, завърнете се обратно при Бога, обратно вкъщи.

7.4

За човека трябва да се съди според неговите идеали. Величието на идеала, който той се опитва да постигне трябва да бъде отбелязано. Човекът на бъдещето, утрешният човек би трябвало да бъде оценяван според идеала му. Ако неговият идеал е велик, той също е велик, защото ако е искрен, утре или много скоро ще го осъществи. Така че нашият идеал е най-важният фактор. Може и да не можем да доближим най-висшия си идеал лесно. Не са по-нисши „стоките” разположени на щанда за евтини продукти в магазина. Те са по-ценни. Но каквото и да струва, това няма значение.

Трябва да усетим вътре в себе си: „ Не искам нищо по-малко от това най-висше на света, от това Advaya-jnana, от този Владетел. Този Божествен Владетел, Върховен командващ на всичко. Аз искам Него и нищо по-малко и трябва да живея и да се движа и да чувствам постоянно в себе си, че каквото и да правя, във всяка секунда това е моята цел. Аз живея за този идеал. Нямам време за губене или колебание за нищо друго.” „Ако във всеки момент и по всеки път аз

се движа с този идеал в сърцето си, то винаги ще имам напредък към него. Ако бих могъл просто да бъда постоянно във връзка със своя идеал, това ще ме води и вдъхновява. Във всякаква ситуация, каквото и да правя или пък не правя, когато се храня, почивам или нещо друго, моят идеал ще бъде с мен. И това постепенно ще ме извежда от всички заплитания и изкушения и някой ден аз ще го достигна.

7.5

Върнете се при Бога -там е у дома. Неустановени, ние се скитаме тук и там без принципи в живота си, нашата позиция всъщност е много тъжна. Но това е един труден живот. Да мислим: „Не мога да имам вяра в нищо” означава „Не мога да открия приятел никъде”. Аз съм без приятели, движа се сред чужденци, а може би дори врагове. Но аз трябва да имам приятел или някаква приятелска среда. Трябва да намеря такава компания, в която да вярвам напълно, където мога да вярвам и да имам доверие, в противен случай моят живот би бил нещастен и мизерен. Ако накъдето и да погледна си мисля: „Не мога да вложа вярата си, не мога да имам доверие, всички са мои врагове” – да живееш в подобна атмосфера е като да обитаваш затвор. Да живееш в такава несигурност и недоверие – това е доста плачевно положение. И така по милостта на Бога *sraddha* ще дойде при нас: „Мога не само да се доверя и да вярвам, но бих могъл и да изразя почитта си пред личност в по-висша позиция.” *Gurum evabhigacchet*.

7.6

Посоката е установена, но как да я достигна? Кога ще я достигна? Тези, които ми се притекат на помощ, за да ме заведат там – те са моите господари, моите Гуру: Шикша – гуру и Дишка-гуру. Който ми помага да отида там е мой Гуру. Той ще ме води да достигна посоката си, пристанът на най-съкровения ми копнеж (*radhaika-madhavasam prapto yasya prathitah krapaya sri-gurum tam nato' smi*). Той ми помага да открия посоката си; той ме обучава как и към какво да се стремя по-нататък и как да достигна този най-висш жадуван подслон. Получавам всички тези неща само чрез него. Той е моето всичко, най-скъпото за мен в този живот, той е господар на живота ми. Има една лодка и той е нейният кормчия (*guru-karnad-haram*). Отдавам се на него, приемам го изцяло. Качвам се на лодката му и той ме отвежда до целта на живота ми.

Епилог

Ключът към всичко

Този Навадвип Дхам, на бреговете на река Ганг е толкова ценен, най-вече за осъзнаване на нашето най-висше аз, както препоръча Шриман Махапрабху. Това е страната на любовта, сладостта, очарованието, красотата -всички тези са синоними. То завладява сърцето. Нашето истинско съществуване не е нито в нашето знание, нито в нашата сила, а е в сърцето ни. Наистина, нашата реална идентификация е с нашето сърце. Така че в каква посока се движи сърцето ни -това е най-важното нещо в живота ни. Това е сърдечен обмен.

Махапрабху ни препоръчва: „Не разчитайте на познанието си, на разумните си способности

или силата си, но това което се случва в сърцето ви е най-същественото и важно нещо у вас. Най-истинският фактор в живота ви е в сърцето ви. Така че опитайте се да водите сърцето си към сладостта -към къщи. И вашият дом не е тук, където се скитате без никаква сигурност измежду осем милиона и четиристотин хиляди форми на живот съобразно кармата си. Но само раждайки се като човек с помощта на Божествен пратеник ние ще можем да се върнем у дома, в нашият дом, към нашата любов.” Домът ни е там, където средата ще се погрижи за нас, за бъдещето ни, за уюта ни, независимо от нашето разбиране. Изпълнените с любов обитатели ще ни помогнат като ни обичат и обгръщат с чувства. Така че трябва да се възползваме от тази възможност да се върнем при Бог, да се върнем къщи, в нашия сладък, сладък дом.

Махапрабху препоръчва пътят: „С помощта на Божествен пратеник и разкритите Писания, опитай се да отидеш там. Твоята сегашна позиция е несигурна. След смъртта ти не е ясно къде точно ще отидеш по силата на предишната си карма, опитай се да използваш времето, което ти остава по най-добрия начин. Ти имаш свободна воля, така че тези оставащи ти дни са в твоите ръце, използвай това време, за да достигнеш Бога.” Няма нищо по-важно от това за всеки един от нас.

Съветът за всички нас е: „Откажи се от всичките си задължения и се хвърли в единственото си задължение да се върнеш у дома. Тук всичко е пълно и завършено и всеки би се грижил за твоя личен интерес. Трябва да отидеш там: върни се къщи, върни се при Бог.”

Маха-мантрата и нейната слава

Върховната мантра на Свящото Име на Върховния Бог:

Харе Кршна Харе Кршна Кршна Кршна Харе Харе

Харе Рама Харе Рама Рама Рама Харе Харе

Вечна слава на свящото име:

harer nama harer nama harer namaiva kevalam,

kaulau nasty eva nasty eva nasty eva gatir anyatha

„Свящото Име! Свящото Име! Свящото Име! Без възпяване на Свящото Име, в тази епоха на Кали не би имало друг начин за избавление. Няма друг начин! Няма друг начин!”

(Брхан-нарадийа -Пурана, 38.126)

kaler dosa – nidhe rajannastí hy eko mahan gunah

kirttanad evy krsnasya mukta-bandhah param vrajet

„О, Кралю, тази епоха на Кали е източник на беди, но все пак тя има едно славно качество; в тази епоха, само чрез възпяването на Славата на Шри Кршна, душата се освобождава от веригите на Майа и добива подслона на Самия Бог. (Шримад Бхагаватам 12.3.51)

Вътрешно удовлетворение